

[Udenrigsministeren.]

at et andet æret Medlem af det ærede Medlems Parti, det ærede Medlem Hr. Moltesen, i Eftermiddags klart og meget afgørende havde sagt, at han for sit Vedkommende ikke paa nogen Maade tillagde disse Udtalelser en saadan Betydning, som man havde gjort det her under Debatten, og endogsaa havde givet Eksempler, kraftigere end jeg noget Øjeblik har drømt om at give, paa, hvor liden Besked adskillige af den Art Talere og Skribenter ved om, hvad der foregaar her i vort Land.

Hertil maa jeg føje en Ting. Det ærede Medlem Hr. Parkov og til en vis Grad det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har talt om disse Sammenstillinger med Sverige. Med det ærede Medlem Hr. Parkov har jeg ført en lille interessant Diskussion om det Spørgsmaal for saadan noget som halvandet Aar siden, og den Gang lykkedes det os ved Hjælp af den statistiske Aarvog for Sverige at blive nogenlunde enige om Tallene; Hovedtallet, da man i Sverige var paa Højden, var 230 Mill. Kr., og derefter vedtog man en Nedgang til 107 Mill. Kr. Jeg har gentagne Gange understreget, at dette ikke er fuldt gennemført, men det var Planen, og en af de Ting, man nu diskuterer i Sverige, er, hvorledes man skal komme ned til det, man den Gang satte sig som Maal. Imidlertid, det, det ærede Medlem havde faaet ud af det, at jeg skulde have ligesom sammenstillet Sveriges Militærvæsen med Danmark, ligger ikke deri, og det havde det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen heller ikke faaet ud af det. Det, jeg har sagt, er blot dette, at den store Forskel, der vilde blive mellem svensk og dansk Militærvæsen, hvis dette Forslag gennemføres, er ikke noget nyt og mærkeligt; der har i tidligere Perioder været en tilsvarende Forskel i Udgifter, ikke nøjagtigt matematisk, men i alt væsentligt en tilsvarende Forskel. Vi har aldrig staaet Side om Side med Sverige i nyere Tid med Hensyn til Rustningsvæsenets Udvikling. Sverige har bestandig i Forhold til sit Indbyggertal haft et meget stærkere Militærvæsen end Danmark af Grunde, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa: forskellig Vurdering af Opgaver, forskellige geografiske, politiske og militære Muligheder. Jeg har til enhver Tid anerkendt en afgørende Forskel mellem de enkelte Staters militære Stilling indenfor Norden, ligesom disse Staters Stilling er forskellig fra andre Landes.

Og saa med Hensyn til Norge. Ja, det eneste, jeg for min Del har sagt derom, er dette, at den nuværende norske Statsminister, Føreren for det Parti, der i Norge bærer

Navnet Venstre, men som ganske vist staar et Stykke til venstre for det Parti, som har det samme Navn herhjemme, har, da han fremsatte Tanken om sit nye Militærforslag, peget paa, at Opgaven var Vagthold af lignende Karakter som det, der tilsigtedes med den danske Regerings Forslag, og han har sagt om de 30 Mill. Kr., som han ansaa for fornødne, at det ikke var uforholdsmæssig meget, naar man sammenlignede de vanskelige Naturforhold og de lange Kyststrækninger med Forholdene i Danmark, hvor man regnede med omkring 20 Mill. Kr. Det er dette, jeg har henvist til. Vi kan maaske være uenige om Berettigelsen af denne Udtalelse, det skal jeg ikke inlade mig paa at drøfte her, jeg skal ikke selv kaste mig ind i nogen Diskussion derom. Selv om jeg ikke paa nogen Maade vil underkende Vægten af den Begrundelse, den norske Statsminister giver, skal jeg ikke optage nogen Diskussion med det ærede Medlem herom. Men det givne er, at den norske Statsminister, Føreren for dette Parti med Navnet Venstre deroppe, betragter ikke det danske Forslag som noget, der stiller Danmark udenfor et Samarbejde under nogenlunde ensartede Vilkaar paa dette Omraade med hans Land, tværtimod, han betragter det som det Forbillede, der, som han paaviser, svarer nogenlunde til det, der er hans Maal i Norge, og ud derfra er det, det norske Regeringsblad „Dagbladet“ hævder, at nu kommer Norge paa Linie med Danmark, naar dette Forslag føres frem fra den norske Regerings Side.

Endelig ønsker jeg at understrege dette, og det tror jeg, vi i Virkeligheden ogsaa kan fastslaa som givet, at Opgivelsen af Rustningssystemet i Danmark er i ingen Henseende i Modsætning til Folkeforbundets Regler eller Folkeforbundets Aand. Tværtimod, det er Gennemførelsen af Folkeforbundets bærende Princip. Og naar man gaar over til en Militærordning lagt an paa Vagtholdet, paa Løsning paa tilfredsstillende og forsvarlig Maade af de Opgaver, som opstilles i Indledningssætningerne til det her foreliggende Forslag, saa vil man kunne opfylde enhver tænkelig Pligt, enhver naturlig Opgave — selv om det ikke er Pligt, saa enhver naturlig Opgave —, der overhovedet kan aflæses og udledes af vor Stilling som Medlem af Folkeforbundet.

For den Udvikling, der nu forestaar i Landene, er der to Muligheder. Den ene af disse Muligheder er, at Rustningerne fortsættes, at de udvikles videre, disse Rustninger, som Briand under det sidste Møde i Folkeforbundsraadet betegnede som de